ANUL X No. 2835 — Ediţia de seară — MARTI 20 MAI 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-cărei luni
şi se plătesc înainte

Un an în ţară	30 lei;	în streinătate 50 lei
Şase luni	15 »	» 25 »
Trei luni	8 »	» 13 »

Numărul 10 bani
In streinătate 15 bani

Adevĕrul

Să te fereşti Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri

Anunciuri
se primesc direct la Administraţia ziarului
Linia pag. IV . . . lei 0.50 bani
» » III . . . » 2.— »
» » II . . . . . » 3.— »
La un mare număr de linii se face reducţii din tarif

Numărul 10 bani
Un număr vechiŭ 20 bani

ADMINISTRATIA
PASAG. BANCEI NAŢIONALE (TELEFON No. 25

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAGIŬ BANCEI NAŢIONALE (TELEFON No. 25)

Primejdia înlăturată

O dată cu ediţia de SEARA a „Adevĕrului" de astă-zi, cititorii sînt rugaţi să reclame chioşcarilor şi vînzătorilor de ziare SUPLIMENTUL GRATUIT CU ŞTIRILE DE DIMINEAŢA.

SIRETENIE

Apariţiunea *Drapelului* ar fi fost o decepţiune pentru opoziţiune! Cel puţin, aşa pretinde *Drapelul* însuşi. Acest ziar afirmă că întreaga opoziţiune— mai ales conservatorii— se aşteptaŭ la apariţiunea unui ziar ostil D-lui Sturdza, violent în contra guvernului, duşman al formaţiunei de la cîrmă. Cînd colo, nimic. *Drapelul* este aceea ce trebuia să fie, un ziar moderat, duşman al violenţelor, naţional-liberal, anti-conservator şi cîte şi mai cîte.

Adevărul este că *Drapelul* e şi nu e o decepţiune.

El este o decepţiune pentru toţi aceia cari socoteaŭ pe D. Aurelian şi gruparea D-sale capabili de o manifestare francă, categorică, în armonie cu sentimentele reale ale aurelianiştilor. Mulţi şi, printre acei mulţi, chiar şi noi am avut iluziunea că *Drapelul* va răspunde scopului pentru care a fost creiat, că adică va combate cabinetul Sturdza şi că va spune în public aceea ce D. Aurelian crede în particular.

In loc de toate acestea, aurelianiştii, cari în comitet secret pregătesc moartea politică a D-lui Dimitrie Sturdza, la gazetă aŭ aerul că sînt foarte satisfăcuţi de actualul cabinet, D. Sturdza nu-i supără, ministerul actual nu-i nemulţumeşte.

Aurelianiştii, cari aŭ intuiţiunea stărei periculoase în care a căzut partidul liberal, îşi închipuiesc că un partid se poate regenera cu tactice bizantine, cu mici fineţe de politiciani şi cu dibăcii pe cari le pot surprinde pînă şi copiii.

Decepţiunea multora şi a noastră este aci. Am crezut că aurelianiştii aŭ luat hotărîrea bărbătească de a se grupa deosebit pentru a rupe cu vechia tactică, pentru a renega un trecut păgubitor, pentru a da partidului o direcţiune mai modernă, prin urmare mai sănătoasă. Am mai crezut că lupta cea mare, cea serioasă, că obiectul principal al aurelianiştilor era reforma partidului, chiar cu riscul de a trimete partidul în opoziţiune, şi, ceva mai mult, am socotit că această reformă se va întreprinde în mod sincer, fără reticenţe şi fără ipocrizii.

Insă *Drapelul* s'a silit să ne răpească această iluziune; mai mult, el se mîndreşte cu aceea că, departe de a fi o speranţă, a izbutit să fie o decepţiune.

Obiectul principal şi obiectul imediat al D-lui Aurelian, al dibaciului Domn Aurelian este să răstoarne pe D. Sturdza, să-l *mînînce*, dar, dacă se poate, această consumare să se petreacă în culise, în comitet secret, fără ca ţara să fie înştiinţată, fără consultarea opiniunei publice.

De aceea *Drapelul* nu spune nimănuia aceea ce gîndesc, între dînşii, patronii săi şi se mărgineşte a declara, o dată în fie-care zi, că el este adversarul violenţelor.

Dacă ar fi numai adversarul violenţelor, tot ar fi ceva, dar, după cum vedem, el mai este şi adversarul sincerităţei, el mai este şi partizanul ipocriziei.

D. Aurelian ne spune că D-sa a fundat *Drapelul* pentru *a nu răsturna* pe D. Sturdza şi D-sa are pretenţiunea să fie crezut. Parcă D. Sturdza avea nevoie de *Drapelul* pentru a rămîne la putere. Parcă *Voinţa Naţională* şi *Liberalul*, două sturdziste sincere, nu ar fi sprijinit pe D. Sturdza cu mai multă eficacitate de cît o gazetă aurelianistă nesinceră.

Adevărul este următorul, să-l spunem noi în locul *Drapelului*:

D. Aurelian n'are dorinţă mai mare de cît să ia locul actualului primministru, însă această substituţiune D-sa ar dori să se opereze pe tăcute, prin surprindere, cum ar zice Caragiali, prin *machiaverlîc*. Dar, pentru ca să fii Machiavel, se cere o condiţiune indispenzabilă: să nu fii D. Aurelian.

In rezumat, tentativa de şiretenie a grupului aurelianist nu va izbuti, cel puţin nu va izbuti să creieze o operă sănătoasa, serioasă şi durabilă.

Const. C. Bacalbaşa.

SATIRA POLITICA

Uite popa, nu e popa!

Daţi-mi voie să mă ocup de politica exterioară!

In aceste momente, cînd armistiţiul planează asupra Turciei, Greciei şi Romîniei, cînd beligeranţii din Peninsula Balcanică s'aŭ pus pe mîncat pilaf, iar beligeranţii din Romînia lasă pe D. Sturdza să mînînce fondurile secrete, este bine să ne spunem părerea asupra conflictului greco-turc.

Luptele omerice — ca pe vremea grecului Omer şi a turcului Omer-Paşa — aŭ dat loc unei suspensiuni de arme, care a umplut de bucurie suspensorul lui Cheferob-scu.

Acuma Turcul nu vrea să iasă din Tesalia, Grecul nu vrea să iasă de la Colaro, iar Bulgarul declară că, dacă Europa nu-l lasă să intre în Macedonia, dînsul va rămîne, ca un singur om, la Sofia.

In acelaşi timp, Englezul şi Germanul ameninţă să se retragă din concertul european, iar Muscalul, care se uită la Constantinopol ca la o cireaşă coaptă, e mai dispus ca ori cînd să cînte pentru ca Europa să joace.

Am zis!

Vax.

Pentru D. Primar

D. Robescu va rămîne în amintirea populaţiei bucureştene ca cel mai neînsemnat primar din cîţi i-a avut Capitala.

Sub mai toţi primarii s'a făcut ceva; sub generalul Manu, Capitala a făcut paşi mari spre progres; sub Dimitrie Cariagdi, s'aŭ început lucrările cele mari, precum rectificarea Dîmboviţei, canalizarea, etc.; sub D. Fleva, diferitele servicii publice aŭ fost organizate în mod european; sub răposatul Pache Protopopescu, s'aŭ deschis bulevardele, s'aŭ înfiinţat Azilul de noapte, Ospătăria populară, etc., şi s'aŭ transformat multe părţi ale Capitalei; sub D. Filipescu, s'a început bulevardul Colţea, s'a clădit baia populară, s'a delimitat raza oraşului, s'a deschis bulevardul Maria, s'aŭ construit antrepozitele, etc.

Singurul primar care s'a îngrijit absolut numai de instituţia bătăuşilor este D. C. F. Robescu; ceva mai mult, pe lîngă că s'a arătat incapabil de ceva folositor, apoi şi-a dat toate ostenelile ca să strice şi să zădărnicească lucrările altora.

Cu un asemenea primar este greŭ să ne aşteptăm la vre-o ispravă, totuşi, în interesul populaţiei Capitalei, ne simţim datori a-i atrage atenţiunea asupra diferitelor depozite de murdării cari stagnează pe cele mai multe maidane, precum şi lîngă palatul de la Cotroceni, unde zilnic se depun tot soiul de infecţiuni.

Acuma, cînd nu este nici o agitaţiune politică, D. Robescu s'ar putea ocupa, cît de puţin, şi de Capitală; iar de bătăuşi are tot timpul să se îngrijească cînd vom intra în sezonul activităţei politice.

Dragoş.

Palatul de la Cotroceni

INTRAREA PRINCIPALĂ

Medicii prinţului

D-rul Cantacuzino.

Dinasticizmul ţărei

De cînd principele Ferdinand este grav bolnav, ne-am impus o rezervă pe care o pricepe ori şi cine. In momente de durere, omul—fie el rege ori cerşitor—are drept la respectul semenilor săi. Un fel de armistiţiŭ se încheie între adversari. Dacă aceeaşi rezervă ar fi avut-o şi organele palatiste, presa întreagă ar fi dat un fericit exemplu de vrednicie faţă de nenorocirea care loveşte aşa de crud coroana. Foile stipendiate de palat aŭ căutat însă să se abată de la această linie de purtare şi să intoneze laude la adresa palatului. Acest exces de zel ne sileşte ca, în mod discret, să eşim din rezerva noastră.

S'a profitat de faptul că ţara se interesează de boala prinţului moştenitor pentru a se spune că poporul este dinastic, că iubeşte dinastia.

Interesul cu care populaţiunea ţărei urmăreşte fazele dramei de la Cotroceni are altă explicaţiune. Romînul, din firea lui milos, simpatizează nu cu principele Ferdinand membrul dinastiei, *ci cu tînărul prinţ Ferdinand pe care azi moartea îl disputa, cu acest tată de familie care avea tot ce-i trebuia să fie fericit şi pe care microbii D-lui C. F. Robescu l'aŭ culcat pe patul suferinţei. Nu-i vorba de* moştenitorul tronului *care este în primejdie de moarte; e vorba de* omul *care sufere, care se războieşte cu moartea şi pe care doctorii se luptă în mod eroic să-l scape.*

Şi-apoi, acest interes are şi el o parte egoistă. De la un deznodămînt fatal atîrnă o mulţime de noui complicaţiuni politice şi toţi oamenii politici aŭ dreptul să cerceteze cari ar fi urmările aceste.

Manifestaţiunea de simpatie pentru prinţul bolnav nu trebuie însă luată ca un tardiv acces de dinasticizm. Coroana n'a făcut nimica pentru a spera la aşa ceva din partea ţărei romîneşti şi nu trebuie să bănuiască măcar că emoţiunea de care este cuprins publicul e altă ceva de cît un simplu şi explicabil sentiment de umanitate.

C. M.

Cititorii găsesc în pag. III ultimele informaţiuni cu privire la mersul boalei prinţului Ferdinand.

Starea sanitară a Capitalei

Medicii bănuiesc că febra tifoidă de care sufere principele moştenitor provine, între altele, şi din starea sanitară păcătoasă a suburbiei Cotroceni. In josul dealului se întinde o mahala săracă şi plină de locuri virane, pe cari se depun toate gunoalele, toate imundiciile. Acestea ciumează aerul şi săracii din împrejurimi mor cu sutele, fără ca cine-va să se gîndească la înlăturarea răului.

De cea-l'altă parte a palatului se întind mlaştinele Grozăveştilor. Aci se află o întreagă mahala de oameni nevoiaşi cari în fie-care an sînt inundaţi şi cari trăiesc în nişte adevărate locuinţe lacustre, după cum trăiaŭ oamenii de acum cîte-va zeci de mii de ani. Primăria ar fi putut uşor expropria acest focar de pestilenţă şi a'l însănătoşa. Şi aici, ca şi sub Cotroceni, nu s'a făcut absolut nimica. Sărăcimea, însă, este răzbunată. Pe lîngă miile şi zecile de mii de nenorociţi, astă zi cade victimă a neprevederei municipale însuşi principele moştenitor. Microbii cari ucid pe nenorociţii mărginaşi aŭ repurtat victorie, şi încă asupra unui personagiŭ atît de sus pus, că poate de acum înainte se vor lua măsuri ca bălţile să fie secate, ca murdăriile să fie aruncate în alte locuri, unde nu locueşte vre-un moştenitor al tronului. In tot cazul, boala prinţului Ferdinand dovedeşte halul în care se află Capitala ţărei sub stăpînirea D-lui C. F. Robescu, şeful bandelor comunale şi părintele microbilor.

Sfinx.

Starea prinţului Ferdinand

Ziua de eri, 18 Mai, a fost mai bună. Medicii încep să'i aibă multe speranţe că pericolul este înlăturat.

Focarele primejdioase din partea stîngă, cari puteaŭ să aducă complicaţii cu inima, sead, iar noul focar, ivit la plămînul drept, nu inspiră nici o temere.

Buletinul dat de doctori la 9 ore seara — şi pe care cititorii îl vor găsi, împreună cu amănuntele asupra mersului boalei în cursul zilei de 18 Mai, la Informaţiuni — arată o stare mai bună.

Aventurile corespondentului nostru

(Corespond. particulară a „Adevĕrului")

Smirna. — Spionul turc. — Scăparea Grecilor. — Pe vaporul romîn. Calităţile acestuia.

Constantinopol, 10 Mai 1897.

Oraşul Smirna, cu cheiul săŭ cel mare, cu tramvaele şi drumurile de fer de a lungul mărei, cu casele-i de marmora şi cu mahalalele aşezate pe coline, are un aspect din cele mai pitoreşti. Imprejurimile sînt de o frumuseţă remarcabilă şi satele se ţin lanţ de-a-lungul golfului, pe ambele ţărmuri.

Ceea-ce m'a impresionat însă mai cu deosebire a fost drapelul romîn, care în momentul intrărei noastre în port fîlfîia mîndru nu numai pe vaporul nostru, unul din cele mai bune ale societăţei Curgi, dar încă pe 6—7 alte vapoare, cari intraŭ saŭ ieşeaŭ din port, salutînd bastimentele de războiŭ străine, de cari era împănat portul.

*

Drapelul tricolor romîn a înlocuit pe cel grecesc în Archipelag. pentru că drapelul grec nu mai poate circula în mările turceşti. S'a dat o deosebită preferinţă culorilor romîne, numai pentru că aŭ mai multe baze puternice faţă cu autorităţile turceşti. Turcii nu mai aŭ încredere de cît în Germania şi Grecii, find-că nu sînt în armonie cu nobilii Teutoni, aŭ preferat să recurgă la ospitalitatea şi protecţiunea romînă. Mulţi din greci poartă drapelul romîn în baza unor acte şi formalităţi în regulă; mulţi însă sînt în neregulă şi guvernul romîn n'ar face răŭ să se intereseze de lucrul acesta, mai cu seamă că şi guvernul turc, ca să poată transporta armată şi muniţiuni, arborează pe corăbii drapelul romîn.

In Smirna se făcuseră mari pregătiri pentru pornirea pe cîmpul de războiŭ a unui corp de voluntari evrei. Seara aŭ petrecut numai în cîntece şi printre melodiile turco-evreeşti am auzit de pe vapor doina şi alte arii romîneşti. Voluntarii evrei şi soldaţii turci din Smirna aŭ fost îmbarcaţi cu banii strînşi cu de a sila de pe la Grecii bogătaşi.

*

A doua-zi am plecat din Smirna şi, pînă la Mitilena, cîţi-va Greci insulari, cari duceaŭ arme şi muniţiuni pe ascuns, observînd că sînt urmăriţi de un spion, m'aŭ rugat să le vin în ajutor, pentru ca să-l poată arunca noaptea în mare. Eŭ însă am atras atenţiunea spionului asupra mea, spunîndu-i că port arme şi cartuşe. Spionul, în loc să urmărească pe făptuitori, m'a urmărit pe mine pînă la Cianac-Calesi, în Dardanele, de unde a telegrafiat la Constantinopol că vine un vestit contrabandist militar, etc.

Cu chipul acesta însă, Grecii aŭ debarcat la Mitilena muniţiunile şi eŭ aveam să trag necazul la Constantinopol.

*

La Constantinopol, deşi plătisem drumul pînă la Brăila, am debarcat, de teamă ca să nu mi se facă vre-o perchiziţie, în care caz s'ar fi găsit un arsenal complect cu trofeie turceşti adunate la Velestino.

La Constantinopol am cerut protecţia vaporului şi legaţiunei romîne, ceca-ce mi s'a acordat.

Turcii, de teama flotei greceşti, aŭ fortificat intrarea Dardanelelor într'un mod extraordinar. Afară şi înăuntru staţionează sub abur mai multe torpiloare, apărate de tunurile forturilor. Flotila turcească staţionează în mare parte la Cianac-Calesi, unde sînt 32 de nave mari şi mici, toate aproape gata de plecare, dar nu ştiŭ dacă ar putea face o cursă continuă pînă la ieşirea din Dardanele, deşi ca aspect sînt frumoase.

*

In Constantinopol. lumea este neliniştită din cauza plecărei familiilor celor mai marcante şi mai cu seamă a străinilor. Turcii din popor se iritaseră; guvernul însă a dat ordin ca totul să se petreacă în linişte şi poliţia să oprească ori-ce manifestaţie ostilă la adresa Grecilor. Am văzut la Constantinopol cîţi-va prizonieri greci. din cei 270 pe cari Turcii i-aŭ prins în timpul războiului. Toţi aŭ fost prinşi fiind răniţi, sînt însă bine trataţi şi plătiţi din caseta sultanului.

Imbrăcaţi civil, ei aŭ libertatea de a se preumbla prin oraş, îndată ce ies însănătoşiţi din spitale.

Germanii sînt în favoare la Constantinopol. Am văzut Germani cum se sărutaŭ, la beţie,

cu patrulele turceşti. Am văzut la spitale o mulţime de dame germane şi rusoaice de la Crucea Roşie. Aŭ dreptate Turciĭ să fie mîndri de prieteşugul luĭ Wilhelm, căcĭ alt-fel n'ar fi putut avea un succes ca acela pe care l-aŭ obţinut în lupta cu Greciĭ.

*

Am plecat aproape fugînd din Constantinopol şi am fost primit cu multă amabilitate pe vaporul romîn. Vaporul „Principesa Maria“ pe care m'am îmbarcat este cel maĭ elegant din cîte am văzut pînă acuma, şi am văzut multe. Maĭ întîĭ este colosal: are maşinĭ duble de 4000 caĭ putere, adică jumătate cît cel maĭ mare vapor de războĭ din Europa. Saloanele claseĭ I şi a II-a sînt îmbrăcate numaĭ în catifea, iar cabinele luminate cu electricitate. Salonul de muzică este împodobit cu picturĭ şi sculpturĭ de o adevărată valoare artistică.

Fotoliurile, canapelele, pianul, oglinzile, cu un cuvînt totul este lucrat cu atîta dibăcie şi gust, în cît are înfăţişarea unuĭ palat în miniatură. Curăţenia vaporuluĭ este admirabilă, nimic nu este de reproşat.

Ceea ce face însă ca vaporul acesta să fie superior este viteza sa. Am venit cu o iuţeală de 15 mile pe oră, pe cînd vapoarele austriace „Lloyd“ nu fac de cît 8 mile pe oră şi altele 6 şi 7. Valurile ce forma în mers eraŭ enorme.

Serviciul se face în ambele clase cît se poate de bine, iar mîncarea abondentă şi foarte ieftină, maĭ ieftină chiar de cît în oraş. Nu ştiŭ însă întru cît a reuşit D. Ionescu, antreprenorul în asociaţie al tuturor restaurantelor vapoarelor romîne, să poată suporta greutăţile în condiţiunile în carĭ şi a luat angajamentul antreprizeĭ faţă de direcţia C. F. R. Pasageriĭ sînt foarte puţinĭ; afară de mine, în cl. II nu maĭ era de cît un singur Domn, iar în cl. III maĭ eraŭ cîte va persoane. Restaurantul nu producea nicĭ 10 leĭ pe zi şi, cu toate acestea, bucătăria era în regulă pentru ceĭ 65 oamenĭ de echipaj, pentru carĭ direcţia plăteşte de la 1,50 pînă la 2 leĭ pe zi.

Laude se cuvin atît căpitanuluĭ bastimentuluĭ, D. Georgescu, care înţelege să întreţie vaporul în perfectă curăţenie, ca şi cum ar fi un vapor de războĭ, precum şi celor-l'alţĭ secondanţĭ şi maĭ cu seamă controloruluĭ, D. Işianu, care nu ştia prin ce fel de menajamente să mă facă să uĭt neajunsurile îndurate de mine atît la vamă, la poliţie cît şi la ministerul poliţieĭ din Constantinopol.

Sardelly.

Impresiunĭ şi Palavre

(Din corespondenţa luĭ Chiţibuş cu cetitoarele sale)

De vorbă cu Celesta

Am întrerupt conversaţia ierĭ ca să-mĭ arunc ochiĭ asupra drameĭ care se petrece în palatul de la Cotroceni. Acolo se dă o luptă teribilă cu moartea. Treĭ medicĭ îşĭ oţelesc zi şi noapte puterile ca să scape de eterna lege pe un prinţ tînăr şi în acelaşĭ timp să salveze reputaţia şi răspunderea lor.

Ochiĭ tuturora sînt îndreptaţĭ asupra celor ce se petrec în dealul Cotrocenilor şi fie-care depune o lacrimă asupra suferinţelor acestuĭ tînăr care încă nu avusese timpul să facă răŭ. Orĭ-carĭ ar fi convingerile noastre politice şi sociale, e greŭ să nu simpatizezĭ cu acest bolnav care se luptă cu moartea şi care, tînăr şi plin de viaţă, îşĭ vede aşa de repede sfîrşit firul existenţeĭ.

Nu mă veĭ ţine dar de răŭ că am suspendat vorba cu tine pentru a mă ocupa de această dramă din castelul de la Cotrocenĭ şi din sînul familieĭ regale.

Şi, pe lîngă toate astea, eŭ aşĭ voi cu tine să fiŭ vesel, şi vezĭ cît de greŭ e lucrul acesta. Publicul cere veştĭ despre sănătatea prinţuluĭ bolnav şi, pentru a le avea, trebue să stăm deşteptĭ noaptea întreagă, făcînd suveica între palatul de la Cotrocenĭ şi pasagiul Bănceĭ Naţionale. Cînd aĭ făcut poeziĭ la stele, cînd aĭ văzut mijind zorile şi cîntînd cocoşiĭ, cînd zgomotul maşinelor carĭ resuflă din greŭ îţĭ împiedică moţăiala şi cînd în două-zecĭ şi patru de ore dormĭ numaĭ patru, e greŭ, *Celesto*, ca a doua zi să aĭ gust de glume şi din creierul tăŭ obosit să maĭ scoţĭ panglicăriile cu carĭ *Chiţibuş* în alte vremurĭ ţinea de urît corespondentelor sale.

Şi apoĭ, maĭ pot fi vesel cînd vara soseşte şi cînd sînt osîndit, ca şi tine, să sufăr căldurile luĭ Iulie şi August şi cînd drept înălţimĭ nu voĭ vedea de cît cele două etagiĭ ale atelierelor noastre! Ţi s'a isprăvit, *Chiţibuş*, vacanţia, aĭ fost iarna în străinătate, acum vor merge alţiĭ în congediŭ şi tu veĭ sta legat de lanţul slujbeĭ.

Boala luĭ Ferdinand, nopţile albe şi slovele negre ale *materieĭ*, perspectiva uneĭ vacanţe în Bucureştĭ mă fac trist, fără de vlagă şi.... „lasă-mă să te las“.

Voĭ avea însă o tovarăşă de plihtis. Şi tu veĭ sta în Bucureştĭ şi tu veĭ plînge pe bietul *Chiţibuş*, precum şi el va vărsa o lacrimă de simpatie asupra lacrimelor carĭ vor cădea de pe fruntea ta îmbrobonată de căldură şi din lacrimele acestea se va face lac, iar în el se vor îneca urîtul şi neajunsurile uneĭ verĭ în Bucureştĭ.

Chiţibuş.

Poşta luĭ Chiţibuş.— *Sport. Loco. Te voĭ asculta. Vorbeşte.* **Ch.**

CRONICA

S'a aprins patriotizmul

De două zile s'a aprins patriotizmul în toţĭ declamatoriĭ de pe pămîntul ţăreĭ romîneştĭ.

E curios cum uniĭ oamenĭ cred că, imediat ce e vre-o chestie maĭ serioasă la ordinea zileĭ, trebuie să ia un ton maĭ umflat şi maĭ ridicul.

Ia ascultaţĭ!

„O preocupare maĭ înaltă, ameninţarea uneĭ încercărĭ năpraznice, cum de zecĭ de anĭ nu s'a maĭ deslănţuit asupra ţăreĭ acesteĭa, o încercare de felul căreĭa, după toată omeneasca chibzuinţă, ne puteam socoti în sfîrşit pentru tot-d'a-una feriţĭ şi apăraţĭ, a venit să dea de odată tutulor gîndurilor şi tutulor simţirilor aceeaşĭ direcţiune în aceeaşĭ cutremurare“.

Nu vă ajunge? Să vă maĭ dea nelca, că, slavă Domnuluĭ, zilele astea a plouat mereŭ.

„Patriotizmul ce primează în inima tuturor bărbaţilor, în mîinile carora este saŭ va fi conducerea destinelor acesteĭ ţărĭ, înţelepciunea maĭ mult de cît încercată a suveranuluĭ, pe care soarta cea bună a acesteĭ ţărĭ ni l'a dat, iubirea nemăsurată a luĭ şi a lor săĭ pentru poporul al căruĭa sînt şi care este al lor, să ne susţină şi să ne întărească în aceste grele clipe“.

Ei, să nu rîzĭ!?

Oameniĭ ăştia sînt întocmaĭ ca cetăţeanul X din Brăila, pentru care Ion Cîmpineanu era maĭ mult de cît Dumnezeŭ. X îĭ purta prin urmare un respect deosebit şi faţă de el lua tot-d'a-una cea maĭ ceremonioasă atitudine.

O dată cetăţeanul nostru nu vroi cu nicĭ un preţ să voteze pentru candidatul liberal. Prefectul, care ştia ce idele are X de Ion Cîmpineanu, îĭ telegrafia să intervie. In dimineaţa zileĭ de alegerĭ, X se pomeni cu un servitor de la telegraf care îl anunţă ca D. Ion Cîmpineanu îl pofteşte la telegraf.

Toate clopotele începură să sune.

— Fracul! mănuşile! clacul!

— Dar ce e? ce e? îl întrebară toţĭ.

— Mă pofteşte conul Iancu să-mĭ vorbească prin telegraf.

In cincĭ minute fu îmbrăcat şi peste zece minute era la telegraf.

Smirna, cu clacul la subţioară, se aşeză lîngă aparat.

— A sosit D. X? întreabă de la Bucureştĭ, iar funcţionarul din Brăila spune luĭ X: întreabă dacă aţĭ sosit.

X se pleacă imediat, face un salut teribil şi cu mîna pe piept spune:

— Sărut mîna, coane Iancule, da! am sosit în grabă!

. . . .

X a votat cu guvernul.

Adică, fără ca să-ĭ tragă cu *ameninţarea uneĭ încercărĭ năpraznice... care, după toată omeneasca chibzuinţă....*, o nechibzuită, nu se poate vorbi despre chestiĭ serioase?

Auzĭ, frac, mănuşĭ albe şi clac cînd vorbeştĭ cu cine-va prin telegraf!

Pif.

Din Botoşani

(Corespondenţă particulară a „Adevĕruluĭ“)

Politica locală. — Conflictul Arapu-Ullea. — Ce-i cu muzica ?. — Trăsnetul. — Pentru principele Ferdinand.

Deputaţiĭ şi senatoriĭ noştri se ceartă straşnic. Fie-care caută să ocupe locul de prefect saŭ cel puţin să ia primăria. De aceea se întîmpla dese conflicte între deputaţĭ şi prefectul Arapu, precum şi între acest din urmă şi primarul Ullea.

Prefectul caută să-şĭ atragă pe toţĭ adversariĭ politicĭ, dînd fie-căruia cîte un loc pentru vre-un protejat.

Aşa, consiliile comunale sînt dizolvate cu duzina, iar primariĭ se schimbă aproape lunar.

Scopul prefectuluĭ e să aibă în partea sa pe toţĭ deputaţiĭ, ca apoĭ să poată doborî pe D. Ullea.

Conflictul Arapu-Ullea

D. Ullea începuse lucrările pentru aducerea apeĭ din Bucecea şi de o dată, în mijlocul lucrărilor, proprietarul izvoarelor nu se maĭ ţine de contract şi lucrările rămîn baltă. Ce s'a întîmplat? Prefectul, văzînd că prin aducerea apeĭ D. Ullea va aduce un folos oraşuluĭ şi-şĭ va cîştiga popularitate, se hotărăşte să strice totul. Pentru acest scop, mijloceşte pe lîngă proprietarul izvoarelor să nu maĭ lase să se continue lucrările, ba, şi maĭ mult, să dea în judecată primăria pentru suma de 64,000 de leĭ.

Ce-i cu muzica ?

Un alt caz e cu muzica regimentuluĭ. D. Ullea angajase muzica pentru suma de 4000 leĭ, plus 3000 de la D. B. Aighes. De o dată colonelul muziceĭ nu voieştĭ să se ţie de contract,—şi aci D. Arapu a jucat rolul intrigantuluĭ, căcĭ D-sa a sfătuit pe Aighes să nu maĭ dea baniĭ şi tot D-sa facu ast-fel pe colonel să calce angajamentul.

Lupta între primar şi prefect s'a încins şi e dată pe faţă. D. Arapu a şi declarat la cîrciuma (!?) luĭ Berl Aighes că în curînd D. Ullea nu va maĭ fi primar.

D. Ullea s'a plîns verbal D-luĭ Ferichide de aceste mizeriĭ; să vedem cuĭ va da dreptate D. ministru.

Trăsnetul

Miercurĭ, 14 Maĭ, un trăsnet a căzut asupra caseĭ unuĭ croitor din strada Dumineca Mare.

De o bucată de vreme ploaia ţine într'una şi toate iazurile aŭ inundat. Dar ca Miercurĭ nu s'a maĭ văzut o ploaie atît de straşnică. Trăsnetele curgeaŭ într'una.

Pe la 6 şi jumătate p. m, un trăsnet a intrat prin coşul caseĭ sus numite şi, stricînd ogeacul, a intrat în casă unde a ars picioarele şi partea din faţă a corpuluĭ uneĭ fete. După îngrijirile date, fata se crede că va scapa cu viaţă.

Pentru principele Ferdinand

Vinerĭ, 16 Maĭ, la orele 7 dimineaţa, s'a oficiat la toate sinagogile din oraş un serviciŭ pentru însănătoşirea principeluĭ moştenitor. In sinagogile principale din Ţiganime şi Tîrgu-Noŭ aŭ azistat autorităţile şi un public foarte numeros. Asemenea eleviĭ şcoaleĭ izraielite s'aŭ rugat şi eĭ pentru însănătoşirea principeluĭ.

Corespondent.

ECOURĬ

— Din cauza boaleĭ a. s. r. prinţuluĭ Ferdinand, serbarea eforieĭ spitaluluĭ „Caritas“, care trebuia să se dea la 21 Maĭ în grădina Bragadiru, se amînă.

— Societatea studenţilor universitarĭ „Unirea“ ţine şedinţă ordinară în ziua de 19 Maĭ, orele 8 şi jum. seara.

La ordinea zileĭ: 1) Chestiunĭ administrative; 2) Conferinţa D-luĭ Ion Bageru; 3) Comunicărĭ urgente.

Sora princeseĭ la Bucureştĭ

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Coburg, 18 Maĭ.—A. s. r. marea ducesă de Hessa a plecat la Bucureştĭ.

Catastrofa de la Piza

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Piza, 18 Maĭ.—La Piza a avut loc o catastrofă groaznică. O lumînare, căzînd pe o statuie a sfinteĭ fecioare, a aprins o draperie. De şi focul a fost imediat stîns, totuşĭ s'a produs o mare panică.

Numărul victimelor este de 9 morţĭ şi 21 răniţĭ, dintre carĭ 2 în mod grav. Regele Humbert a trimis o telegramă de condoleanţă.

Războiul reîncepe

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Lamia, 18 Maĭ.—Apărarea Termopilelor s'a organizat; colonelul Solioti a luat comanda avant-gardeĭ. Colonelul Vassos a plecat în mod definitiv la Atena.

*

Maĭ mulţĭ soldaţĭ turcĭ, regulaţĭ şi neregulaţĭ, aŭ înaintat noaptea trecută pînă la Aghios-Dimitrios şi aŭ ocupat Divri. Eĭ aŭ prădat acest oraş, precum şi localităţile ce-l înconjoară şi carĭ de sigur se află în zona neutră, dacă nu chiar pe teritoriul grec. Prinţul moştenitor a trimes la faţa loculuĭ ofiţerĭ, carĭ aŭ lucrat la delimitarea zoneĭ neutre, spre a-şĭ da seamă de întinderea terenuluĭ violat de Turcĭ.

*

Atitudinea Turcilor face pe Grecĭ să se teamă ca nu cum-va ceĭ d'întîĭ să încerce vre-o lovitură pe neaşteptate, cu tot armistiţiul.

SPORT

Erĭ aŭ avut loc alergărĭ naţionale şi internaţionale la *Velodromul romîn*. Iată rezultatul acestor alergărĭ:

Cursa 1.—Juniorĭ.—Biciclete. — I Arion, II Moritz Lang şi III Co tescu.

Cursa 2.—Profesioniştĭ.—Biciclete.—I Mihăescu, II Carl Larwin (străin) şi III Alois Orther (străin).

Cursa 3.—Amatorĭ.—Biciclete.—I Bădulescu, II Polizu şi III Ni ulescu.

Cursa 4 de consolaţie.—Biciclete.—I Cantili, II Stavri Niculescu şi III Simion Niculescu.

Cursa 5 de dame. — Biciclete.—I D-ra Creszenzia Flendrofsky (vieneză), II D-ra Marioara Gheorghiu şi III D-ra Carolina Goldştein.

Cursa 6.—Profesioniştĭ.— Biciclete. — I Carl Larwin, II Alois Orther şi III Otto Wokurka, (aplauze).

Crima din strada Brătienii

Intreaga populaţie din fundătura Barbă-Rasă şi din stradele Foişor, Campoduceluĭ şi Brătieniĭ a fost azĭ dimineaţă adînc emoţionată de o crimă petrecută în următoarele împrejurărĭ:

Fata Măndica Ivan, o ţigancă de o frumuseţă orientală, a fost tăiata cu cuţitul de amantul săŭ Iorgu Florescu, soldat-ordonanţă în regimentul 10 artilerie, ataşat la Cercul-militar.

Motivul e că Măndicheĭ îĭ plăcea să-şĭ maĭ arunce ochiĭ şi la alţiĭ.

*

Aseară, Florescu s'a dus la amanta sa, unde a petrecut pînă despre ziuă. Dimineata, căutînd prin cufărul amanteĭ sale, dă de nişte scrisorĭ pe carĭ Măndica le primise de la un alt amant al eĭ, anume Matache Vrabie, tot soldat şi care în timpul acesta se afla arestat la garda pieţeĭ.

Vrabie scria Măndicheĭ „că moare după ea“ şi că abia aşteaptă să-şĭ isprăvească osînda pentru a se putea întîlni şi a petrece împreună.

Cetind aceste scrisorĭ, Florescu se înfurie şi îşĭ ia la bătaia amanta necredincioasă. Ca să scape, Măndica fuge în stradă.

Florescu se ia după ea, o ajunge în dreptul strădeĭ Campoduceluĭ, colţ cu strada Brătieniĭ, o trînteşte la pămînt şi în urmă scoate un cuţit pe care îl avea în buzunar şi îĭ aplică o lovitură puternică în gît şi alta în mînă.

*

Lumea, alarmată, aleargă în ajutorul femeieĭ care se zbătea, scăldată în sînge, în mijlocul strădeĭ.

Măndica, văzîndu-se pentru un moment scăpată, cearcă să fugă. Florescu o urmăreşte şi, ajungînd-o în strada Brătieniĭ, o trînteşte din noŭ la pămînt şi îĭ dă o altă lovitură de cuţit în picĭor.

In timpul acesta mulţimea se adună şi pune mîna pe criminal.

Femeĭa e dusă la spitalul Colţea într'o stare foarte gravă.

*

Am văzut pe criminal la poliţie.

E un om înalt şi cu o căutătură sălbatică.

Intrebîndu-l de ce şi-a spintecat amanta, el a răspuns:

— Am vrut să-ĭ taĭ coadele, D-le, dar n'am izbutit.

*

Asupra criminaluluĭ s'a găsit şi un box.

El e un vestit spărgător de case şi a fost de maĭ multe orĭ în puşcărie.

Rep.

Profesorul Leyden

Profesorul Leyden, chĭemat astă-zĭ ca să aziste la un consiliŭ medical ce se va ţine pentru a supune unuĭ adînc examen pe principele Ferdinand, este unul dintre ceĭ maĭ savanţĭ profesorĭ aĭ facultăţeĭ de medicină din Berlin şi unul dintre ceĭ maĭ reputaţĭ specialiştĭ în bolile de plămînĭ.

Profesorul Leyden s'a născut la 8 Aprilie 1832 la Danzig şi a studiat medicina la aceaşĭ facultate la care profesează astă-zĭ. Ca medic militar, a participat la războĭul contra Danemarceĭ (1864), care s'a sfîrşit cu înfrîngerea acesteĭa şi cu anexarea la Prusia a Schleswig-Holsteinuluĭ.

A funcţionat ca profesor al universităţilor din Koenigsberg, Strassburg şi Berlin, unde a rămas pînă astă-zĭ şi unde ocupă şi importanta funcţiune de şef al clinicelor universitare. Reputaţia sa de medic e foarte mare. La 1889, ţarul fiind grav bolnav de influenţă, Leyden a fost chĭemat la Petersburg pentru a-l căuta.

Profesorul Leyden a scris maĭ multe lucrărĭ de samă, dintre carĭ aŭ făcut senzaţie în lumea medicală: „Clinica boalelor măduveĭ spinăreĭ“ (Klinik der Rueckenmarkskrankheiten) şi „Despre inflamaţia plămînilor“ (Ueber Lungenbrand).

D-r Z.

Finanţe, comerciŭ, industrie

19 (31) Maĭ 1897

Astă-zĭ piaţa puţin maĭ animată, în urma ştireĭ îmbucurătoare că a. s. r. principele Ferdinand merge maĭ bine.

Pînă în momentul cînd scriem aceste rînduri, cota nu e încă definitiv pronunţată şi ne rezervăm decĭ a da în numărul nostru de mîine buletinul cursuluĭ efectelor şi devizelor, ast-fel cum se va stabili la închiderea de astă-zĭ.

Tîrgul cerealelor neschimbat, inactiv.

Gius.

Grigore Cozadini

Azĭ am primit ştirea că ierĭ a încetat din viaţă Grigore Cozadini, cunoscutul mare proprietar şi om politic din Neamţu.

Grigore Cozadini a fost un democrat convins, partizan al sufragiuluĭ universal şi al îmbunătăţireĭ soarteĭ atît a muncitorilor de la ţară, cît şi a celor de la oraş. El a făcut parte din generaţia entuziaştilor tinerĭ carĭ la 1846 s'aŭ dus la Paris să înveţe şi acolo aŭ luptat pentru unirea Principatelor, pentru înălţare patrieĭ.

Grigore Cozadini a învăţat în şcoala politechnică şi era unul dintre bătrîniĭ culţĭ aĭ ţăreĭ.

El a făcut parte din prima societate a studenţilor romînĭ înfiinţată la Paris în 1847 şi pusă sub patronagiul poĭetuluĭ Lamartine.

Societatea aceea, care lucra sub inspiraţia şi poveţele luĭ Negri, Dumitru Brătianu, N. Ionescu şi alţĭ conducătorĭ aĭ mişcăreĭ de la 1848, a făcut şi primul steag tricolor romîn cu care s'aŭ dus membriĭ societăţeĭ de aŭ felicitat guvernul provizoriŭ de la 1848.—Asupra acesteĭ cestiunĭ vom publica în curînd un interesant articol.

Noĭ nu putem de cît să regretăm pĭerderea acestuĭ bărbat, care era o podoabă a Parlamentuluĭ.

Ales în maĭ multe rîndurĭ reprezentant al Neamţuluĭ, el s'a deosebit prin vederile sale democratice.

T.

INFORMAŢIUNĬ

Starea prinţuluĭ Ferdinand

Ziua de 19 Maĭ

Orele 4 şi jum. dimineaţa

Totul e liniştit în palat. Starea bolnavuluĭ, care produce o adevărată bucurie în antuoragiul săŭ, e sărbătorită în urma asigurărilor doctoruluĭ Kremnitz, care soseşte în biuroul telegrafic pentru a telefona palatuluĭ din Bucureştĭ rezultatul examinăreĭ medicale, făcută bolnavuluĭ la orele 4 şi 45.

Inspectorul poliţienesc de serviciŭ, căpitan Popovicĭ-Urzică, care trece în rondă posturile stabilite din a sa iniţiativă, îmĭ spune că a văzut pe doctorul Cantacuzino, cu zece minute maĭ nainte, eşind din camera prinţuluĭ. Practicianul l'a asigurat că, dacă pînă la orele 12 starea actuală se menţine, ea va permite doctorilor de a combate într'un mod energic focarul bronco-pneumonic drept, a preveni şi chiar a obţine o fortificare a stăreĭ bolnavuluĭ, pentru ca acesta să poată suferi introducerea canulelor necesare la facerea spălăturilor ce aŭ a desinfecta pleurezia pulmonară stîngă.

Orele 5

D. dr. Traubotam, secretarul intim al prinţuluĭ, pătrunde în camera bolnavuluĭ, dar e aproape izgonit de doctorul Cantacuzino, care e lîngă bolnav, pentru a nu absoarbe şi D-sa oxigen. Am avut

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

14

VALSUL BĂRBAŢILOR

Partea întîĭa

JENNY „AC-UŞOR“

V

Gontran se servise de cheĭ false, cu toată precauţiunea luată odinioară de Jeana.

Şi ceea-ce făcea pe bĭata fată să sufere nu era pĭerderea acesteĭ micĭ averĭ.

Era infamia acestuĭ om!

Fusese incapabil să se dea înapoĭ de la o asemenea josnicie.....

De alt-fel, nu era el vinovat de toate crimele?

Jeana rămăsese zăpăcită în faţa cutiilor goale....

Să-ĭ spună mameĭ sale adevărul?...... Aida de!.. ..

Maĭ tîrziŭ, da; acum însă, nu era un moment potrivit pentru o ast-fel de înştiinţare...

Dar cu ce să trăĭască de aci în colo?...

Puţiniĭ banĭ economisiţĭ de Jeana prin ac se cheltuiseră pentru trusoŭ.

Nu rămăsese nimic, nimic.

O să facă datoriĭ....

Dar chiria se apropie....

Nu poate plăti....

Atuncĭ, ce-ĭ de făcut?

Va trebui să-ĭ facă pe oamenĭ să aibă răbdare pînă la căsătorie, cînd va fi logodită, şi le va putea plăti....

Dar, procedînd ast-fel, căsătoria asta nu va apărea în ochiĭ lumeĭ ca un expedient?....

Grija menajuluĭ o avea Jeana.

Va reuşi ea, timp de o lună, să mascheze această mizerie?

Rămînea o încercare.

Poate că Gontran n'o fi cheltuit toţĭ baniĭ.

Il aşteptă toată noaptea.

Voĭa să'l vadă cu orĭ-ce preţ.

Ceasurile se scurgeaŭ.

Gontran nu se maĭ întorcea.

Tocmaĭ despre ziuă uşa se deschise uşor.

Era el.

Voi să-l întîmpine; dar se dădu înapoĭ, cuprinsă de ruşine şi dezgust.

Gontran se împleticea.

Figura luĭ, obosită şi abătută, avea ceva bestial.

Ochiĭ îĭ sticleaŭ în fundul capuluĭ, iar printre buzele sale întredeschise scăpa în aĭer un cîntec lumesc.

Era beat.

N'o văzu.

A doua zi, se sculă tîrziŭ.

Jeana căută să-ĭ vorbească.

— Domnule, zise ea—nicĭ odată nu-ĭ zisese tată—Domnule, n'am spus nimic mameĭ... Ce aĭ făcut cu...

— Nu te înţeleg.

— Vaĭ! mă înţelegĭ foarte bine!—eştĭ un hoţ şi un infam!

— Jeana!

— Un cuvînt, o ameninţare, şi voĭ spune mameĭ tot...

El dădu din umerĭ.

In fond, această destăinuire îĭ era indiferentă.

— Fă ce vreĭ, zise el; zilele astea am avut nevoie de banĭ. M'am împrumutat de la voĭ. Voĭ plăti maĭ tîrziŭ.

— Şi nu ţi-a maĭ rămas nimic?

— Nicĭ o leţcaie... Astă noapte am pĭerdut teribil la club... Dacă aĭ maĭ avea, scumpa mea Jeana, vr'un săculeţ cu banĭ, mĭ-ar prinde grozav de bine... Treĭ saŭ patru miĭ de francĭ îmĭ ajung ca să-mĭ pot scoate pĭerderile...

— Nu maĭ am nicĭ un ban!... n'avem nicĭ d'ale mîncăreĭ!... Sîntem ameninţaţĭ să murim de foame!...

— O să luăm pe credit...

— Nu sînt sigură... Şi-apoĭ vine o zi cînd datoriile trebuiesc plătite... Dar chiria?... De cînd stăm aicĭ, am avut ocaziunea să văd două familiĭ azvîrlite 'n stradă de către proprietar... Tot aşa va face şi proprietarul nostru...

— Mă duc să-l caut... Iĭ voĭ spune că tu facĭ o căsătorie princiară... Are sa-mĭ sărute mîinile...

Jeana tăcu un moment.

Apoĭ, cu o voce teribil de schimbată, rosti:

— Dar dacă această căsătorie nu se va putea face?

Aĭ fi crezut că Gontran a primit un glonţ în inimă.

— Ce-aĭ spus?... Ce te face să crezĭ asta?...

— Nu ştiŭ nimic, zise ea cu o spaimă superstiţioasă, dar că pînă acum s'a amînat de două orĭ... Poate că D-zeŭ nu vrea să fie cu noĭ..

— Prostiĭ.

Şi ieşi, ne maĭ voind s'o asculte.

Jeana porni după credit.

Pînă în ziua aceea plătise exact, aşa că măcelarul, brutarul şi băcanul o creditară fără nicĭ o vorbă.

Dar n'avea lemne.

Depozitariĭ de combustibil nu voiaŭ să dea pe credit.

D-na Duperrier dormi toată ziua.

Cînd se deşteptă, zise:

— Jeana, ce-aĭ făcut cu cupoanele?

— Nu se poate pînă la 1 Ianuarie... Scontul e prea scump... Nu putem arunca baniĭ pe fereastră, zise ea, afectînd un zîmbet... Să ne maĭ strîmtorăm puţin...

Jeana îşĭ petrecu nopţile lucrînd.

Şi lucra din greŭ.

Facturile începură să curgă.

Cu toată munca enormă la care se condamnase, biata fată nu putu plăti la vreme.

Urmară protestele.

Cheltuelile se înmulţiră numaĭ de cît.

Hîrtiile timbrate curgeaŭ; situaţiunea era mizerabilă.

Jeana reuşi să ascundă toate acestea mameĭ sale.

Gontran cercase să se împrumute.

Fusese respins pretutindenĭ.

Afară de „piesa de cincĭ leĭ“ ce ţi se dă la nevoie de către club ca să-ţĭ poţĭ cumpăra d'ale caseĭ pentru o zi,—Gontran ieşise „pîrlit“ de prin toate părţile pe unde încercase să împrumute vre-o sumă maĭ mare.

Era dator pe la toţĭ prieteniĭ vechĭ.

Se gîndi la Thommeret.

Dar nu-ĭ venea la socoteală... Se temea să nu zădărnicească şi căsătoria asta, cea din urmă şansă de scăpare, cel din urmă „atout“...

Era vorba numaĭ de vre-o cîte-va sute de francĭ...

O sumă de nimic...

Dar ce-ar fi trecut prin mintea luĭ Thommeret?...

De sigur, ar fi ghicit pe dată mizeria în care se află familia viitoareĭ sale soţiĭ.

Şi d'aia nu îndrăznea Gontran să se ducă la el.

De-altminterĭ, încă două-spre-zece zile şi căsătoria se va face.

Datornicii o să-l maĭ aştepte.

Recurse la agenţia Farigoule.

Amédée îĭ răspunse:

— Nu facem ast-fel de tranzacţiĭ... Din potrivă, noĭ luăm banĭ... dar de dat cu împrumut nu dăm nicĭ o dată... Şi, în ceea-ce te priveşte, n'am voit să-ţĭ cerem provizion, pentru că-ţĭ ştiam situaţia.

Cînd Gontran ieşi de la agenţie, Amédée îl conduse pînă în prag şi-ĭ zise, cu un surîs enigmatic:

— Te sfătuiesc să cauţĭ pe Thommeret, dacă maĭ e vreme.

Dacă maĭ e vreme....

Ce o fi voit să zică Farigoule?

Sărmanele mobile, rest al unuĭ lux vechiŭ, a doua zi se duseră.

Cînd comisarul de urmărire pătrunse în odaĭa D-neĭ Duperrier, aceasta lipsĭa; soarele răsărise dis de dimineaţă şi Gontran o trimisese să facă o plimbare, prevăzînd ceea-ce trebuĭa să se întîmple maĭ tîrziŭ.

Acasă era numaĭ Jeana.

Cînd se întoarse Albertina, după o oră, omul de legĭ plecase.

Nimic nu-ĭ dedea să înţeleagă că agentul fusese în casa eĭ.

Nicĭ nu bănuĭa măcar că, afară de paturĭ şi cîte-va scaune, totul aparţinea creditorilor.

Cît despre Gontran, el ar fi fost mulţumit să poată întîrzia vînzarea.

Căsătoria, — această căsătorie atît de dorită, — va aranja totul.

Dar termenul sosi.

Portarul prezintă Jeaneĭ chitanţa.

Jeana se încercă să dea explicaţiunĭ.

Portarul ascultă, nu zise nicĭ o vorbă şi povesti tot proprietaruluĭ.

A doua zi Gontran primi o scrisoare scurtă, prin care era ameninţat cu expulzarea, dacă nu va face plata în două zecĭ şi patru de ore.

Cît despre mobilele sechestrate, proprietarul pusese stăpînire asupra lor.

Va urma

ocaziunea să vorbesc cu D. dr. Traubotam, care îmĭ afirmă că prinţul e mult maĭ bine şi că respiraţiunea sa e foarte uşurată în urma aşezăreĭ unuĭ rezervoriŭ de oxigen. Pe viitor nu va maĭ intra nimenĭ în cameră înainte de a se anunţa, pentru ca porţiunile de gaz reparatoriŭ să fie inspirate numaĭ de bolnav.

In acest scop, D. Neumann singur va rĕmîne în camera prinţuluĭ; doctorul chiar va sta în cameră vecină.

Orele 5 şi jum.

Bolnavul se deşteaptă şi cere, prin semne, a i se da ceva de băut.

D. Neumann, care primise instrucţiunile doctoruluĭ, îĭ oferă un păhărel cu lapte, în care are grijă de a vărsa cîte-va picăturĭ de aqualauri, calmantul ce i se dă de obiceĭ pentru a preveni quintele de tusă.

Orele 6

Cîte-va persoane carĭ aşteptaŭ la poartă, între carĭ mulţĭ ofiţerĭ, profită de ridicarea consemnuluĭ pentru a pătrunde în curtea palatuluĭ, atît pentru a se înscrie în registre, cît şi pentru a lua noutăţĭ despre starea prinţuluĭ.

Orele 6 şi jum.

Nimic de înregistrat. Princesa intră în camera bolnavuluĭ, pe care îl găseşte dormind. Doctorul dejurnă o asigură de starea satisfăcătoare a pacientuluĭ. Ea se retrage în odaia copiilor, la a căror sculare azistă.

Orele 7

Doctoriĭ intră la bolnav, care s'a trezit.

In urma uneĭ consultaţiunĭ, se emite următorul

Buletin

19 Maĭ, 7 ore dimineaţa.

Noaptea bună.—Pulsul regulat şi maĭ puţin frecvent.—Respiraţiunea maĭ uşoară. — Temperatura căzută, pentru prima oară, aproape la normală.

Starea a. s. r. este cît se poate de satisfăcătoare.

Este speranţă că nicĭ o complicaţiune nouă nu va maĭ turbura evoluţiunea finală a febreĭ tifoide.

(s.s.) **Dr. Cantacuzino**
Buicliu
Kremnitz

Orele 7 şi jum. a. m.

D. G. Cantacuzino, ministru de finance, însoţit de D. Gr. Giani, prefectul de Ilfov, sosesc la palat; D. loc.-colonel Presan îĭ întîmpină pe scările vestibuluĭ, dîndu-le veştile conţinute în buletinul de la orele 7 dimineaţa.

S'a hotărît ca buletinul acesta tipărit să fie luat de la Imprimeria statuluĭ de către prefectul de Ilfov, care, plecînd chiar astă-zĭ în inspecţie prin judeţ, va dispoza a fi afişat prin toate comunele prin carĭ va trece.

Orele 8 a. m.

Doctorul Buicliu comunică regeluĭ un noŭ buletin medical, prin care expune starea bolnavuluĭ. „*El a băut o ceaşcă cu lapte şi apoĭ a cerut a vedea pe princesă. Starea prinţuluĭ e din cele maĭ satisfăcătoare, ochiĭ nu maĭ sînt pătangiriţĭ, respiraţiunea uşurată, pulsul şi căldura aproape normale, figura sa respiră o vioiciune ce nu a avut de mult*".*)

Princesa intră în camera soţuluĭ, veselă ca nicĭ o dată, pe al căruĭ pat seamănă florĭ.

D. Ionel Brătianu şi D-na d-r Cantacuzino sosesc la palat

Orele 8 şi jum. a. m.

D. doctor Cantacuzino, D. Ionel Brătianu şi D-na d-r Cantacuzino părăsesc palatul. In drumul lor spre poarta din faţa găreĭ sînt opriţĭ de maĭ multe persoane, cărora doctorul le dă cele maĭ bune ştirĭ. D-sa spune: Chiar acum mă scobor din camera bolnavuluĭ; e cît se poate de bine. De va urma tot ast-fel pînă mîine după amiază, doctorul Leyden va avea de înregistrat vizita sa în Romînia „ca simplu călător. Prinţul a fredonat chiar un semnal de cavalerie".

Orele 9 a. m.

D. Sturdza, care soseşte la palat, e întîmpinat de D. dr. Buicliu, care 'ĭ anunţă vestea bună de starea prinţuluĭ.

Primul ministru sărută pe eminentul practician, care de emoţiune începe a plînge.

Temperatura e 37.5. Pulsul şi bătăile inimeĭ aproape regulate.

Quintele de tusă aŭ încetat aproape din cauza rezervoriuluĭ de oxigen ce se află aşezat în cameră, chiar lîngă patul bolnavuluĭ.

Toate persoanele din anturagiul curţeĭ sînt întrunite în faţa oficiuluĭ telegrafic, unde îşĭ istorisesc diferitele momente de panică prin carĭ aŭ trecut. Ceĭ carĭ aŭ văzut pe bolnav de aproape nu cuteză însă, precum o fac şi doctoriĭ, a asigura că bolnavul e cu desăvîrşire în afară de orĭ-ce pericol.

Orele 10

Doctorul Buicliu apare, cu D soaca Cazimir şi locot. Cantacuzino, la o fereastră din aripa stîngă a clădireĭ laterale. Publicul din curte 'ĭ face semne de mulţumire. Doctorul pare foarte ostenit, dar figura sa respiră veselia.

Regina, însoţită de D-na Zoe Bengescu, dama sa de onoare, soseşte la orele 10,15 prin parc.

Princesa, zărind-o de la fereastra camereĭ copiilor, 'ĭ ĭese înainte la scară, cu micul principe Carol în braţe, şi 'ĭ anunţă vestea bună a stăreĭ satisfăcătoare a bolnavuluĭ.

Ambele se duc în spre camera prinţuluĭ; dar sînt oprite în drum de către doctorul Buicliu, spunîndu-le că pacientul doarme.

Ambele 'ĭ arată sentimentele de recunoştinţă pentru cele ce a făcut pentru prinţ şi'ĭ strîng mîna.

Orele 10 şi jum.

Nimic de înregistrat despre bolnav.

Regina trece cu princesa în camera copiilor şi de acolo pe o terasă acoperită, unde staŭ pînă la orele 11. In acest timp soseşte D. Djuvara care, după vre o două-zecĭ de minute, pleacă cu D. Sturdza.

Se trimite la gară o trăsură pentru D-na Maria Greceanu, damă de onoare, care soseşte astă-zĭ la 11 şi jum.

Orele 11

SOSIREA D-RULUI LEYDEN

La palat s'a primit o telegramă de la d-rul Leyden, care a plecat ierĭ din Berlin. D-rul Leyden telegrafiază că dacă apucă primul tren la Pesta atuncĭ astă seară, la orele 9 şi jum., va fi în gară la Cotrocenĭ.

Orele 12

Mediciĭ se adună în consiliŭ. După o examinare amănunţită, se emite următorul

Buletin

Starea generală a a. s. r. este foarte satisfăcătoare. Somnul liniştit. Pulsul bun. Respiraţia adîncă şi regulată.

Temperatura încă a maĭ scăzut de azĭ dimineaţă: 37,04.

(s.s.) **D-r. Cantacuzino.**
D-r. Buicliu.
D-r. Kremnitz.

Orele 12 şi 15 m.

Sosesc doĭ preoţĭ, aducînd de la biserica Olarĭ, din calea Moşilor, icoana Maĭceĭ Domnuluĭ.

Icoana, care — zic preoţiĭ — este făcătoare de minunĭ, a fost aşezată în capelă.

Aducerea aceşteĭ icoane a impresionat adînc pe prinţesa Maria.

Orele 12 şi jum.

Suveraniĭ aŭ fost pe rînd la Cotrocenĭ: Regina la orele 11, regele la orele 12 şi jumătate.

Ambiĭ s'aŭ întors la palatul regal foarte satisfăcuţĭ de starea bolnavuluĭ.

Doctoriĭ aŭ declarat că bolnavul a recăpătat, de astă-noapte şi pînă azĭ la 12, puterĭ nouĭ.

Azĭ, la orele 2 p. m., a cerut puţină şampanie. Prinţul a luat singur paharul în mînă şi l'a dus la gură

D-riĭ aŭ rămas uĭmiţĭ de lucrul acesta.

Ora 1 şi jum.

Bolnavul cunoaşte pe toţĭ din jurul săŭ şi, boala fiind în convalescenţă, are poftă de vorbă.

D-riĭ însă aŭ interzis pentru orĭ-cine intrarea în camera prinţuluĭ, care tocmaĭ acum are nevoĭe de maĭ multă linişte.

Prinţeseĭ i s'a recomandat să stea lîngă el, fără însă a-ĭ vorbi.

Orele 2 şi jum.

D-niĭ miniştri, cu toată ploaia care cade, vin rînd pe rînd la Cotrocenĭ.

Generalul Oprescu, care ĭeşia de la palat la orele 2 şi jum., spunea că, de la orele 12, de cînd s'a dat ultimul buletin, şi pînă acum, **starea bolnavuluĭ s'a îmbunătăţit mult.**

H.

In judeţele Olt, Romanaţĭ şi Teleorman s'a ivit febra aftoasă. Guvernul a oprit exportul şi importul vitelor cornute şi al orĭ-căror producte animale în aceste judeţe.

In judeţele Suceava, Putna şi Tecucĭ, febra aftoasă dispărînd, guvernul a ridicat măsurile de poliţie veterinară.

D. Cătuneanu, prefect de Buzăŭ, se află în Capitală, fiind chemat în interes de serviciŭ.

In ziua de 15 Maĭ, în comuna Brădeştĭ, judeţul Dolj, a căzut o ploaĭe cu grindină, distrugînd cu desăvîrşire recolta de grîŭ şi orz.

Atragem atenţiunea cititorilor asupra corespondenţeĭ intitulată „Aventurile corespondentuluĭ nostru" pe care o publicăm în coloana cincea de azĭ. D. Sardelly, trimesul „Adevĕruluĭ" în Grecia, descrie în această corespondenţă impresiunile ce i le-a făcut Smirna, precum şi aventurile ce le-a avut la Constantinopol, unde autorităţile l'aŭ primit cu toate onorurile cuvenite unuĭ „revoluţionar". Aceasta fiind-că se dăduse drept agent grec unuĭ spion turcesc, spre a putea distrage atenţiunea acestuĭa de la nişte Grecĭ insularĭ carĭ transportaŭ arme şi muniţiunĭ.

D-niĭ A. Saligny, directorul general al C. F. R., Ţăruşeanu, presedintele consiliuluĭ technic superior, I. M. Rîmniceanu, directorul Eforieĭ, M. Rîmniceanu, directorul lucrărilor nouĭ ale C. F R., şi G. Carostea, inginer, aŭ fost săptămîna trecută la Chirnogĭ, jud. Ilfov, ca să studieze aplicarea pe terenul moşieĭ cu acelaşĭ nume a unuĭ dig apărător în contra inundaţiilor carĭ pe fie-ce an distrug miĭ de pogoane, producînd Eforieĭ, proprietara moşieĭ, pagube colosale.

Biuroul licitaţiunilor primărieĭ Capitaleĭ a realizat din închiriarea proprietăţilor comuneĭ pe anul acesta un venit de 378.798 leĭ.

Sporul acestor veniturĭ e cu 50.110 leĭ maĭ mare de cît anul trecut.

Incasările tezauruluĭ romîn pe anul acesta sînt cu 20.092.122 leĭ superioare celor din anul trecut.

D. C. F. Robescu, primarul Capitaleĭ a prezintat consiliuluĭ comunal darea de seamă a administraţieĭ comunale în cursul anuluĭ 1896—97.

In ziua de 17 Maĭ, s'a oficiat în sala Liblich o rugăciune pentru însănătoşirea principeluĭ Ferdinand. S'aŭ citit psalmiĭ 6, 13, 21, 30 de către cantorul Segălescu, ĭar la sfîrşit D. Sternberg a rostit o imploraţie.

După intervenţia guvernuluĭ romîn, la Rotterdam s'a format un sindicat care să garanteze transporturile de mărfurĭ vapoarelor romîne la întoarcerea lor în ţară.

Asemenea sindicate se vor înfiinţa şi la Anvers şi Marsiliea.

Pentru congresul care se va ţine în Capitală în zilele de 21 şi 22 Maĭ, secţiunea de Buzăŭ a Ligeĭ culturale a ales delegaţĭ pe D-niĭ d-r. P. Inotescu, Aurel Perşinaru şi Nae Ştefănescu.

Amintim cititorilor noştri carĭ ar dori să însereze anunciurĭ la rubrica „Mica Publicitate" că pentru numărul de Joĭa viitoare ele se primesc cel maĭ tîrziŭ pînă Marţĭ seara la orele 4 p. m.

Din provincie anunciurile pot fi trimise în plic împreună cu costul lor.

Duminecă, 18 Maĭ, comunitatea greacă din Brăila a invitat pe toţĭ cetăţeniĭ Brăileĭ ca să aziste la serviciul divin ce s'a oficiat în biserica elenă pentru însănătoşirea prinţuluĭ Ferdinand.

In ziua de 17 Maĭ, a evadat din arestul preventiv din Tecucĭ Niculae Zlătaşu, de loc din comuna Ghidicenĭ, judeţul Tutova, condamnat la 15 anĭ muncă silnică.

Autorităţile îl caută.

Depeşile „Adevĕruluĭ"

GERMANIA CONTRA PUTERILOR

— Serviciul telegrafic particular —

Viena, 19 Maĭ, ora 1 p. m.

Guvernul german a declarat că nu va participa la încercările puterilor de a scoate de pe acuma pe Turcĭ din Tesalia şi că va ĭeşi maĭ bine din concertul european de cît să urmeze pentru a doua oară, faţă cu Grecia, o politică de ameninţărĭ neeficace şi decĭ ridicole.

Spitz

ULTIMA ORĂ

După buletinele publicate azĭ, cît şi după declaraţiile făcute de medicĭ, starea prinţuluĭ Ferdinand este foarte bună. Doctoriĭ cred că nicĭ o complicaţie nu va maĭ surveni şi, chiar dacă s'ar întîmpla să se maĭ ivească vre-una, nu poate să fie primejdioasă.

Acum toată grija este să fortifice pe bolnav.

La orele două a fost trimisă o lungă telegramă prinţuluĭ Leopold, tatăl bolnavuluĭ, în care i se spune că fiul săŭ e scăpat de orĭ-ce pericol.

De asemenea a fost înştiinţată şi familia prinţeseĭ Maria că pericolul e cu totul înlăturat.

D-rul Leyden, neputînd ajunge primul tren pentru Bucureştĭ la Pesta, nu va sosi în Capitală astă-zĭ.

D-sa a telegrafiat că va pleca din Pesta saŭ cu trenul care ajunge în Capitală mîĭne la 11 şi 45, saŭ cu cel care ajunge mîĭne la 9 şi 30 seara.

La palat s'a hotărît ca să se dea, îndată după însănătoşirea prinţuluĭ Ferdinand, o mare masă populară de 20.000 de tacîmurĭ.

In acelaşĭ timp, suveranul va da primărieĭ Capitaleĭ o însemnată sumă de banĭ pentru săracĭ. Guvernul va organiza nişte serbărĭ populare în Capitală, reducînd la jumătate preţurile trenurilor pentru ca să poată azista la ele şi lumea di provinciĭ.

*

Se vor împărţi de asemenea banĭ din caseta regală şi săracilor din judeţe. De asemenea se vor face în toate părţile serbărĭ populare.

DEPLASARI

18 MAIŬ

Hotel Bulevard: Sandars, inginer, Galaţĭ; Crawley H., inginer. Galaţĭ.

Hotel Imperial: Gheorghiu, proprietar, Buzăŭ; M. Ricardo, comerciant, Giurgiu; Vasiliu, proprietar, Tecucĭ; Frunzescu, comerciant, Iaşĭ; N. Bendeg, comerciant, Iaşĭ.

Hotel Regal: Santu I., avocat, Iaşĭ; Bellolomo, artist, Venedig.

Englisch-Hotel: Georgescu, locotenent, Otopenĭ; Frunză, inginer, Focşanĭ; Dimitriu, avocat, T.-Veteĭ.

Hotel Paris: D-na Lesto, menageră, Giurgiu.

Hotel Frascati: Traber, voĭajor, Piteştĭ.

Hotel Metropol: Lola, proprietar, Craiova.

Hotel Bristol: Mircea Petrescu, primar, Tulcea; Botez, inginer, Tecucĭ; B. Scraiber, voĭajor, Berlin; Spenzer, mecanic, New-York; d-r Mărgăritescu, medic, Focşanĭ; Eraclidi, administrator, Mărăşeştĭ.

Hotel Colaro: D-na Cetalopol, proprietară, T.-Măgurele; Politis cu D-na, proprietar, T.-Măgurele; Arie, proprietar, Craiova; H. Abel, comerciant, Galaţĭ.

Hotel de France: Taniasdan Livin, comerciant, Arad; Olfred Pinca, comerciant, Braşov; Zeibuck L., comerciant, Ostende.

Hotel Continental: d-r Scurtu, militar, Galaţĭ; Weisengrün, bancher, Iaşĭ; Robescu I. F., senator, Focşanĭ; Baer, comerciant, Frankfort; Froser, comerciant, Londra; Chatvood, fabricant, Bolton; Demetrescu, avocat, Brăila; Cincu T., proprietar, Tecucĭ.

Hotel Dacia: Bilarof Gh., comerciant, Rusciuc; Ciolaco Marin, comerciant, Rusciuc; Navi Iosef, comerciant, Braşov.

Hotel Gabrovenĭ: Baldescu, preot, Roşiorĭ; Teodoroff P. T., comerciant, Sistov; Popescu G., comerciant, Bechet; Blan Iulius, comerciant, Viena; Christopol C., comerciant, Lompalanca.

Hotel Victoria: familia Grosu, arendaş, Ghimpaţĭ; Vasilescu, arendaş, Ilfov; Abeles, comerciant, Ploeştĭ; D-na Ştefan, menajeră, Galaţĭ; D-na Berta Zablus, menajeră, Bacăŭ; P. Cristescu, funcţionar, Ploeştĭ; Delionime, comerciant, C.-Lung.

Hotel Union: Spirescu, inginer, T.-Măgurele; Teodoru, căpitan, Roman; Adamescu, deputat, P.-Neamţu.

Hotel Central: Daniilescu P., inginer, T.-Măgurele; Cotofides, moşier, Olteniţa; Ivanoff T., comerciant, Şiştov; Pantaleon D., moşier, Murgenĭ; Leonida cu familia, locotenent, Forturĭ.

Hotel Universal: Emil Kuss, comerciant, Haghen; Rovalzky, comerciant, Braşov; Blumberg, comerciant, Rusciuc.

Hotel Kiriazi: Christodulo, maĭor, Iaşĭ; Bewdange, passant, Brăila; Drăghiceanu cu D-na, proprietar, Buştenĭ; Iorgulescu, proprietar, Călăraşĭ

---

*)Textual.

Proprietar CONST. MILLE

Tipografia ziarului «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naționale

Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda